

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

Berislavićeva 11

Zagreb 10 000

ŽALBA

NA RJEŠENJE TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU U STEČAJNOM POSTUPKU

NAD DUŽNIKOM KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.

21-09-2020

predano za poštu obično-prep. dne. 16.09.2020
POŠTA ŠIBENIK R. 68763 63 90
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN POTPIS

na:

Poslovni broj: 1.St-19/2015-582

Žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske podnosi:

Nikica Maretić, dioničar Kaštelanskih staklenika d.d., Ivana Meštrovića 33, Šibenik

Zbog:

1. Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
2. Povrede materijalnog prava dužnika i materijalnog prava malih dioničara Dužnika
3. Osobite povrede ljudskih prava zajamčenih točkom 1. Protokola br.3.

Europske Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama i člankom 13. Konvencije

I.a. Dana 04. rujna 2020.god. Trgovački sud u Splitu (u daljnjem tekstu: TS Split) donio je Rješenje o dosudi iz naslova (u daljnjem tekstu: pobijano rješenje), kojim se otuđuje 8 osobito vrijednih nekretnina iz točke II.d. ove žalbe, a koje su stvarno vlasništvo održivog stečajnog dužnika, najvećeg poduzeća za proizvodnju hrane u većinskom vlasništvu RH, naziva tvrtke Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju (u daljnjem tekstu: Dužnik).

Nekretnine su pobijanim rješenjem dosuđene razlučnom vjerovniku Vodovod i Kanalizacija Split d.o.o. (u daljnjem tekstu: Stjecatelj). Većinski vlasnik dionica Dužnika, u stvarnosti održivog poduzetnika imovine znatno veće od dugova je Republika Hrvatska, koja zajedno sa Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje drži 81% kapitala u Dužniku, nominalne vrijednosti 229 milijuna 522 tisuće i 900 kuna. To su dionice Republike Hrvatske, jednog od najvećih vjerovnika u postupku, i HZMO-a, procijenjene 2011.god. od HFP-a na više od 626.000.000,00 kn.

I.b. Po opsežnom pregledu svih objava iz stečajnog postupka nad Dužnikom, koje se objavljuju putem e-Oglasne ploče Ministarstva pravosuđa RH, mali dioničari nisu pronašli dokaz koji bi pokazao da je prethodno donošenju pobijanog rješenja postojala suglasnost svih vjerovnika iz čl.232 SZ-a, ili barem najvećih vjerovnika da se nekretnine iz točke I. otuđe u korist pravne osobe s posebnim interesom, koja je dužniku bliska, primjericu dioničaru iz liste prvih 10 SKDD-a održivog dužnika po jednoj četvrtini ili jednoj polovini procijenjene vrijednosti, neovisno o načinu stjecanja navedenih nekretnina.

II.a. Stjecatelj je Dužniku bliska pravna osoba, na način da je jedan od njegovih pet najvećih dioničara, sa ukupno 1.75% udjela u temeljnom kapitalu Dužnika.

II.b. Stjecatelj je u ranijem postupku za restrukturiranje Održivog dužnika, Predstečajnoj nagodbi (u daljnjem tekstu: PSN) bio u poziciji razlučnog vjerovnika, a nije se odazvao prijedlozima tadašnje uprave ovog održivog Dužnika, vođene bivšim direktorom, gospodinom Marijom Paladinom iz Splita, da podrži sklapanje PSN. Iz toga proizlaze i namjera i poseban interes Stjecatelja za stjecanjem skupocjenih nekretnina održivog dužnika, u očekivanom stečajnom postupku, uporabom prava na prijeboj tražbine po osnovi razlučnog prava, po procijenjenoj vrijednosti nekretnina, sukladno članku 247. (7) SZ-a. Iako je sklapanje Nagodbe moglo otkloniti rizik poništenja kako njegovih dionica u održivom dužniku, tako i državne imovine iz točke I. ove žalbe, Stjecatelj nije podržao sklapanje Nagodbe.

II.c. Koliko je poznato iz spisa, ni Stjecatelj, niti TS Split nisu pobijanim ili ijednim drugim rješenjem dokazali da je Stjecatelj „PRVI RAZLUČNI VJEROVNIK U PREDNOSNOM REDU“, pri čemu se ovom žalbom ne isključuje da Stjecatelj je „Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu“

II.d. Stjecatelj temeljem pobijanog rješenja TS Split osobito vrijedne nekretnine Dužnika stječe prijebojem tražbine po osnovi cijene postignute na javnim elektroničkim dražbama, u provedbi Financijske agencije, sa nadmetanjem u terminu 7. do isteka 24. kolovoza 2020.god., na slijedeći način:

1. Nekretninu Dužnika br. k.č. 2303/2 zk.ul. 12198, površine 3409m², K.O. Split, utvrđene vrijednosti 3.067.247,75kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 766.811,93kn
2. Nekretninu Dužnika br. k.č. 2313/1 zk.ul. 12198, površine 823m², K.O. Split, utvrđene vrijednosti 740.494,25kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 185.123,56kn
3. Nekretninu Dužnika br. k.č. 2381 zk.ul. 12198, površine 277m², K.O. Split, utvrđene vrijednosti 336.001,00 kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 248.000,25 kn
4. Nekretninu Dužnika br. k.č. 1261, zk.ul. 805, površine 4454 m², K.O. Kaštel Štafilić – Novo, utvrđene vrijednosti 775.530,48 kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 453.882,62 kn

5. Nekretninu Dužnika br. k.č. 1295, zk.ul. 1449, površine 2535m², K.O. Kaštel Štafilić – Novo, utvrđene vrijednosti 441.394,20 kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 218.348,55 kn

6. Nekretninu Dužnika br. k.č. 1282, zk.ul. 1177, površine 3877m², staklenik, K.O. Kaštel Štafilić-Novo, utvrđene vrijednosti 675.063,24 kn, Stjecatelj otuđuje Dužniku prijebojem svoje tražbine za iznos od 244.765,81 kn

i

7. Nekretninu br. k.č. 1267/2, zk.ul. 2023, oranicu površine 7409m², K.O. Kaštel Štafilić – Novo, utvrđene vrijednosti 1.290.055,08kn, Stjecatelj Dužniku otuđuje prijebojem svoje tražbine za iznos od 322.513,17kn

III. TS Split omogućio je pobijanim rješenjem Stjecatelju da nekretnine navedene u točki II.d. otuđi Dužniku prijebojem svoje tražbine kao razlučnog vjerovnika u postupku St-19/2015 u ukupnom iznosu od 2.439.445,89 kn

IV. Ukupan iznos zbroja utvrđenih vrijednosti svih nekretnina koje pobijanim rješenjem TS Split dosuđuje Stjecatelju je kako slijedi:

7.325.786,00 kn

V. U obrazloženju pobijanog rješenja TS Split se po stečajnom sucu tog Suda, gospodinu Velimiru Vukoviću, poziva u 3. str. rješenja, na članak 247. Stečajnog zakona Republike Hrvatske.

VI. Čl. 247. SZ-a u stavku (7) koji se tiče isključivo dosuda nekretnina u stečajnom postupku po provedenim dražbama po pravilima Ovršnog zakona ima jasnu uputu:

„Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.“

Sukladno aktivnim propisima SZ-a na snazi u Republici Hrvatskoj otkup imovine stečajnih dužnika uporabom prijeboja tražbina razlučnih vjerovnika čini se isključivo odbirkom utvrđene vrijednosti kupljene nekretnine od ukupne tražbine razlučnog vjerovnika.

ŽALBENI ZAKLJUČAK

Pobijanim Rješenjem pogrešno je utvrđeno činjenično stanje da je Stjecatelj za dosuđene mu nekretnine pobrojane točkom II.d. ove žalbe, dužan pozivom na čl. 247 (7) prebiti iznos tražbine prema Dužniku za iznos iz točke III. Žalbe, je stvarno činjenično stanje o točnom iznosu tražbine koji se prebija od tražbine Stjecatelja prema Dužniku čini iznos donesen točkom IV. ove žalbe. Pobijano rješenje je dakle nezakonito, ono nalaže protupravno otuđenje imovine Dužnika, na način koji je nesukladan odredbi SZ-a, na koju se pobijano rješenje istovremeno poziva.

TS Split i dalje je sam sebi kontradiktoran – poziva se na određeni članak Zakona, a potom donosi rješenje koje tome članku vidno proturiječi. U pravilu na vidnu štetu ukupne preostale imovine Dužnika, dakle na štetu malih dioničara Dužnika, i državne imovine, zbog rizika da će se dionice

RH i HZMO iz točke I. ove žalbe poništiti, jer će nepravilnim radom Suda Dužniku preostati nedostatni pogoni da nastavi predviđeno poslovanje, a time i privatizaciju dionica RH i HZMO-a, sukladno Planu Vlade Republike Hrvatske za upravljanje imovinom u vlasništvu RH za 2015.g., usvojenom na 193. Sjednici 12. Vlade RH. Time pobijano rješenje, osim što je protupravno i bitno oštećuje državnu imovinu, dovodi male dioničare Dužnika u osobito nepovoljan položaj, bez vidnog razloga ili zakonskog opravdanja. Pobijano rješenje krši i materijalno pravo Dužnika na moguće restrukturiranje i oporavak sukladno preporukama Europske Komisije za nužnost restrukturiranja održivih poduzetnika u stečaju, koje je usvojilo i hrvatsko Ministarstvo Pravosuđa u prosincu 2014. godine.

Obzirom da su pobijanim rješenjem stvorene okolnosti pogrešne procjene ukupnih preostalih dugova Dužnika, temeljem koje se ovom Dužniku protupravno otuđuje najveći preostali pogon sa vlastitom bušotinom vode, ključan za održivost proizvodnje i nastavak poslovanja Dužnika, dokazano svi mali dioničari imaju pravni i materijalni interes za podnošenje ove žalbe. Kako zbog ovakvog nemara Suda za imovinu Dužnika, time neposredno i imovinu nas malih dioničara, pobijano rješenje povređuje i temeljna ljudska prava žalitelja, zajamčena Protokolom br. 3. (Europske) Konvencije, predlaže se Visokom trgovačkom Sudu RH da donese slijedeće

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske:

Poništava se Rješenje Trgovačkog suda u Splitu iz naslova i nalaže se tom Sudu da donese novo Rješenje u kojem će biti jasno naznačeno da sve nekretnine razlučni vjerovnik Vodovod i Kanalizacija Split d.o.o., stječe prijebojem za puni iznos utvrđene vrijednosti nekretnina dosuđenih rješenjem Posl.br.: 1.St-19/2015-582, na način kako to nalaže čl.247 (7) SZ-a.

Predlaže se Odjelu za trgovačke i ostale sporove Visokog trgovačkog Suda RH da na svojoj idućoj sjednici donese Rezoluciju o potrebi odvojenog namirenja malih dioničara, žalitelja u postupku St-19/2015, zbog vidnog kršenja njihovih prava vlasništva Dužniku štetnim činidbama nadležnog tijela, donošenjem protupravnih rješenja, nepravilnim radom Suda, priznavanjem neutemeljenih tražbina većih vjerovnika – kamata, protivno zakonima RH, omogućavanju prijeboja nesukladno Zakonu, i drugim nepravilnostima, a sve kako bi se izbjegao postupak pred Sudom Pravde EU, odnosno rizik da EK zbog ovog slučaja Republici Hrvatskoj odredi javnu opomenu i time degradira ugled i kreditni rejting države pred inozemnim investitorima. Jer bi to za neposrednu posljedicu moglo imati i smanjenje direktnih stranih investicija u zemlji, u kojoj pravosuđe ne osigurava vladavinu prava.

Visoki trgovački sud RH treba paziti da se opći ugled države pred partnerskim članicama, i cijelom EU ni na koji način ne umanjuje, a taj ugled nepobitno čine vladavina prava, poštivanje ljudskih prava, prava vlasništva, i odnos pravosuđa prema malim dioničarima u društvima kapitala. Poštivanje prava malih dioničara Kaštelanskih staklenika dd je vidno ispod preporuka EK za područje EU. Europska Komisija je još 2016.god. upozorila na jako loš položaj manjinskih dioničara u RH. Umjesto da domaće pravosuđe i Ministarstvo pravosuđa daju svoj doprinos da se taj položaj poboljša, intervencijama u Zakon i najbitnije – poštivanjem samih Zakona, položaj malih ulagatelja od tada do danas dodatno je degradiran do mjere da tisuće ulagatelja sa domaćeg

tržišta kapitala, danas vode stotine različitih postupaka pred trgovačkim sudovima i Visokom trgovačkim sudom RH. A to zatrpava i samo pravosuđe predmetima koje bi trebala riješavati druga državna tijela i agencije, u pravilu, izvanparničnim nagodbama i rješenjima o namiri manjinskih ulagatelja, kakva su se u Švedskoj donosila još u 16. stoljeću, u Nizozemskoj i Italiji u 17. i 18. stoljeću.

U slučaju neutemeljenog i državni ekonomski neisplativog stečaja Kaštelanskih staklenika d.d., obespravljeni su i interesi stotinjak ili više osoba kojima je država ove vrijedne dionice dodijelila u zamjenu za štetu pričinjenu u ratu, ili za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine. Pri čemu je Vlada pred ulagačkom javnosti i EK stvarala dojam da će ta poduzeća privatizirati najkasnije do isteka 2018.godine.

Slučaj propuštanja namire malih dioničara Kaštelanskih staklenika d.d. danas je možda najveći primjer nemara pravosuđa i sustava državne uprave za prava malih investitora, pri čemu treba napraviti jasnu distinkciju između špekulanata i pravih investitora u društva kapitala i korporacije. Mnogi dioničari Kaštelanskih staklenika d.d. , bili su ulagatelji u Društvu govdnama prije možebitno protupravne obustave PSN, dakle stvarni ulagatelji u državnu poljoprivrednu proizvodnju.

Zato je ovo i najzahvalniji slučaj da VTS RH pokaže da u danoj situaciji ima dovoljno ekspertize i može donijeti rezoluciju bez potrebe da se slučaj nastavi pred Sudom Pravde EU. A to bi bila ona rezolucija kojom će pravosuđe konačno pokazati da bez iznimke poštuje i preporuke EK za poboljšanje položaja manjinskih dioničara u Republici Hrvatskoj, i preporuke EK iz 2014.god. za održivost i nužnost restrukturiranja dužnika kojih je imovina bitno veća od dugova.

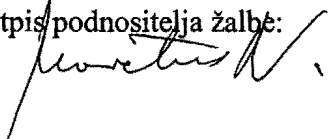
VTS bi po svoj prilici trebao bez poteškoća donijeti i jasno tumačenje članka 232. SZ-a, i 247. (7), i uopće zakonitosti svih onih okolnosti u kojima je obustavljen raniji postupak sanacije Kaštelanskih staklenika d.d., temeljem prijedloga FINA-e od 04.03.2015.godine u Zagrebu.

Ključna uloga Odjela za trgovačke i ostale sporove Visokog trgovačkog suda u Berislavićevoj 11, je iznaći najbolje rješenje za sve uključene strane i neki oblik poštene namire oštećene strane.

Molim da se ova moja žalba spoji sa istoznačnom žalbom ostalih malih dioničara, žalitelja Filčića, Mitrovića i Mataka.

Mali dioničari, svi u nizu hrvatskog državljanstva i nacionalnosti, rođeni u Republici Hrvatskoj, bi sigurno u ovom konkretnom slučaju bili spremni na nagodbu pred domaćim tijelima.

Potpis/podnositelja žalbe:

U Šibeniku, dana 15.09.2020.